

گورجمعی پناهندگان در دریای مدیترانه، نشان رسوایی اتحادیه اروپا

یک نشریه آلمانی تبدیل شدن دریای مدیترانه به گور جمعی پناهندگان در سایه سیاست های غلط اتحادیه اروپا و سکوت آن در قبال این فاجعه را لکه ننگ همیشگی بر تاریخ اروپا و یک رسوایی برای این اتحادیه دانست.

به گزارش آران نیوز: نشریه "دی سایت" در مطلبی با عنوان چگونه اروپا میراث انسانی خود را از دست می دهد نوشت: دریای مدیترانه مجدداً به گورجمعی برای هزاران پناهنده تبدیل می شود. اما عرصه سیاسی در اروپا همچنان سکوت می کند و این اتحادیه را تبدیل به قلعه و حصار می کند و این یک رسوایی است.

نویسنده در ادامه نوشت: هزاران نفر تا به حال در دریای مدیترانه غرق شده اند. تعداد زیادی از پناهندگان تنها در هفته گذشته در این دریا جان خود را از دست دادند. تعداد زیادی از خانواده ها از بین رفته اند و سرنوشت برخی قطعا مشخص نیست.

ما هرگز نمی دانیم چه چیزی این مردان و زنان را به این مسیر رانده که زندگی خود و فرزندانشان را در معرض خطر قرار دهند. آنچه مشخص است این است که آن ها در شرایط اضطراری قرار داشتند و هیچ راه چاره دیگری برای خود نمی دیدند. برخی ها می خواهند از آزار و اذیت های سیاسی در اریتره بگریزند، برخی از جنگ و ویرانی در سوریه و گروهی نیز به دنبال یک چشم انداز دور از فقر و ناامیدی برای زندگی خود هستند.

برخی از این پناهندگان حق پناهندگی دریافت می کنند و برخی هم احتمالاً باید اخراج شده و به وطن خود بازگردند. البته این مسئله ای ثانویه است و آن ها یک وجه مشترک دارند و آن این است که اتحادیه اروپا این انسان ها را تنها گذاشته و آن ها با جان خود بهای آن را پرداخت می کنند.

این نشریه آلمانی در ادامه با اشاره به سکوت سیاست اروپایی و همچنین عموم آلمان درباره مرگ و میرهای جمعی پناهندگان در دریای مدیترانه نوشت: مرگ انسان هایی که به دنبال حمایت می گردند به ندرت خشم و غضب اروپاییان را در پی دارد تا چه رسد به اعلام ها برای یک بازنگری اساسی سیاسی برای حل این مسئله. در اکثر موارد یک اظهار تاسف برای غرق شدن قایق حامل پناهندگان وجود دارد. این حوادث به صورت ناگهانی و غیر منتظره رخ می دهد. آنچه در هفته اخیر اتفاق افتاده است یک بار دیگر نتیجه اجتناب ناپذیر یک سیاست کاملاً غلط اخراج اروپایی را نشان داد.

در ادامه این مطلب آمده است: وقتی که در اکتبر سال 2013 جلوی سواحل لامپدوسا حدود 366 پناهنده غرق شدند سیاستمداران بلند پایه کمی در اروپا بودند که از این جزیره ایتالیایی بازدید نکردند. آن ها در این باره اظهار تاسف کرده و تغییرت اساسی در سیاست پناهندگی اتحادیه اروپا را وعده دادند.

دولت ایتالیا البته یک عملیات نجات دریایی را در پیش گرفت که تنها در عرض یک سال حدود 150 هزار نفر را از غرق شدن در این آب ها نجات داد. اما زمانی که ایتالیا خواستار حمایت های اروپا در این راستا شد با مخالفت و رد آشکار از طرف برلین مواجه شد.

آنچه در اینجا اتفاق می افتد تا ابد لکه ننگی بر تاریخچه اروپا باقی خواهد ماند. در چنین شرایطی نه تنها راه های امن تری برای پناهندگان ایجاد نشده که آن ها را از روی آوردن به راه های خطرناک باز داشته و روش های کسب و کار را از قاچاقچیان سلب کند، بلکه کشورهای عضو اتحادیه اروپا بیشتر بر این مسئله تاکید کردند که قاره خود را به یک قلعه تبدیل کنند. این کشورهای اروپایی به جای اینکه مسئولیت مشترکی را در این باره بر عهده گیرند مرزهای خود را بسته و حصار می کشند.

این نشریه آلمانی در ادامه نوشت: و به این ترتیب این مسئله حل نشده بلکه همچنان این مسئولیت به کشورهای دیگر از جمله ترکیه و همچنین به بدنام ترین دیکتاتورهای زمان ما منتقل می شود.

چندی پیش بود که اسنادی منتشر شد مبنی بر اینکه کشورهای عضو اتحادیه اروپا آمادگی خود را برای همکاری با سودان برای مهار مسئله مهاجرت اعلام کرده اند. چند روز پیش نیز صدها نفر از پناهندگان اریتره که به صورت غیر قانونی و به دلیل آزار و اذیت های سیاسی به اروپا مهاجرت کرده بودند به کشور خود بازگردانده شدند.

همچنین ترکیه مکرراً اخراج های غیر قانونی پناهندگان به مناطق بحرانی سوریه را در پیش می گیرد. سازمان های حقوق بشری از تیراندازی های هدفمند روی پناهندگان در مرزهای با سوریه و ترکیه خبر می دهند. با این همه دولت آلمان خواستار بازگرداندن پناهندگان به ترکیه است که در آن پناهجویان حمایتی را دریافت نمی کنند.

به این ترتیب اتحادیه اروپا در بهترین مسیر برای نابود کردن میراث انسانی خود قرار دارد.

بدون در نظر گرفتن اختلاف نظرهای سیاسی درباره مسیر درست در سیاست پناهندگان، ضرورت بشر دوستی بخصوص یک چیز است و آن اینکه زندگی هر فرد در اولویت مطلق قرار دارد. کسی که از این اصل غفلت می کند اساسی ترین عنصر حقوق بشر را نابود می کند که آن حق زندگی است.